

Ο Συμέων Βιλόφσκι απαντά στον πρ. Ερζεγοβίνης Αθανάσιο (Γιέφτιτς)

Σάββατο, 26 Ιούνιος 2010

Συντάχθηκε απο τον/την Επιστολή Συμέων Βιλόφσκι 17:03

Επιστολή στο Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων «Romfea.gr», απέστειλε ο Συμέων Βιλόφσκι, με αφορμή την συνέντευξη του Επισκόπου πρ. Ερζεγοβίνης κ. Αθανασίου (Γιέφτιτς) στην Romfea.gr.

Η επιστολή απάντηση του Συμέων Βιλόφσκι έχει ως εξής:

Α'. Περί του Επισκόπου και Γέροντός μου Αρτεμίου

Συντάχθηκε απο τον π. Συμέων Βιλόφσκι

Σεβασμιώτατε,

Μέσα από το κρατητήριο όπου κρατούμαι αναμένοντας την έκβαση της υποθέσεως της έκδοσής μου στη Σερβία και ύστερα από προσεκτική ανάγνωση της συνέντευξής σας στον Διευθυντή κ. Αιμίλιο Πολυγένη του Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων «**Ρομφαία**» στις 15-6-2010, επιτρέψτε μου να απαντήσω κι εγώ δημόσια, όπως αρμόζει, με πόνο, αλλά και με φόβο Θεού, *έτοιμος αεί προς απολογία παντί τω αιτούντι με λόγον, μετά πραΰτητος και φόβου, συνείδησιν έχων αγαθήν* (πρβλ. Α' Πέτρ. γ' 15-16).

Σ' αυτό το πρώτο μέρος των απαντήσεών μου θα επικεντρωθώ στην πολεμική σας κατά του Επισκόπου και Γέροντός μου κ. Αρτεμίου (Ραντοσάβλιεβιτς).

Θα μου επιτρέψετε, Σεβασμιώτατε, να κάνω επισημάνσεις και διευκρινήσεις, αλλά και να καταδείξω τις αναλήθειες που διατυπώσατε. Έχω τη βέβαιη πίστη ότι η Αλήθεια για μας τους Ορθοδόξους Χριστιανούς είναι Ενυπόστατη, αυτός ο ίδιος ο Χριστός μας, και γι' αυτό πιστεύω ότι στις μεταξύ των Ορθοδόξων σχέσεις δεν χωρούν αγαπολογίες η ψευδοσυναισθηματισμοί.

Επίσης πιστεύω ότι την αλήθεια, όσες φορές και να την πει κανείς, την λέει πάντα με τα ίδια λόγια, ενώ το ψέμμα, όσες φορές το λέει κανείς, κάθε φορά χρησιμοποιεί άλλα λόγια και περιπίπτει σε αντιφάσεις και οδηγείται σε αδιέξοδα.

α) Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς - Ορθοδοξία

Πραγματικά ήταν πολύ ευχάριστο το γεγονός ότι σύσσωμη η Ιεραρχία της Σερβικής Ορθοδόξου Εκκλησίας προχώρησε στην αγιοκατάταξη του αγίου πατρός μας Ιουστίνου, επικυρώνοντας έτσι την ώριμη και σταθερή πίστη του πληρώματος της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην αγιότητα του ανδρός.

Αυτό όμως που πραγματικά με λυπεί, Σεβασμιώτατε είναι ότι τόσο εσείς προσωπικά όσο και οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Αμφιλόχιος Ράντοβιτς, Ειρηναίος Μπούλοβιτς κ.α. τα τελευταία

χρόνια αναπτύξατε δεσμούς και σχέσεις (συμπροσευχές, διαθρησκευτικές συναντήσεις κλπ) με τον παπισμό και τους εκπροσώπους του, υιοθετώντας κατ' ουσίαν την συμφωνία του Balamand, ότι δηλαδή η Ορθόδοξη Εκκλησία και οι παπικοί είμαστε «*αδελφές εκκλησίες*», όπως επίσης αποδεχόμενοι πλήρως την καινοφανή εκκλησιολογία του Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ιωάννη (Ζηζιούλα) ότι «*η Εκκλησία είναι ευρύτερα της Ορθοδοξίας έννοια*» κλπ.

Επίσης να σας θυμίσω ότι εσείς είσασαν που μεταφράσατε την ομιλία του Μητροπολίτου Περγάμου επί τη συμπληρώσει 1000 ετών εκχριστιανισμού της Ρωσίας, όπου μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Περγάμου αναφέρει: «*παρήλθε πλέον η εποχή της ναρκισσευομένης Ορθοδοξίας*», την οποία ομιλία και διαδίδατε με πολύ ζήλο.

Συνέπεια των παραπάνω ήταν ότι, αν και αποφάσισε η Ιεραρχία της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας (ΣΟΕ) να αποχωρήσει απο το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών (ΠΣΕ), με την σύμφωνη εισήγηση πολλών Σεβασμιωτάτων Ιεραρχών, μεταξύ των οποίων και του κ. Αρτεμίου, εσείς, Σεβασμιώτατε, μαζί με ορισμένους Ιεράρχες, ενεργήσατε ώστε να μην υλοποιηθεί αυτή η απόφαση. Γι' αυτό και παραμένει η ΣΟΕ έως σήμερα μέλος του ΠΣΕ.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ανακοινώνεται τώρα με τον πιο επίσημο τρόπο και η έλευση του Πάπα Βενέδικτου (Ράτσιγγερ) ως αρχηγού της «Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας» στο Νις το 2013.

Αυτά όμως έρχονται σε ευθεία αντίθεση με τη διδασκαλία του αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, όπως αυτή είναι εκδεδομένη στη Δογματική, τα υπομνήματα και τα άλλα βιβλία του και όπως εγώ τη διδάχθηκα από τον Γέροντά μου Σεβασμιώτατο Επίσκοπο Ράσκακ και Πριζρένης κ. Αρτέμιο.

Θα μπορούσα να πω περισσότερα λεπτομερώς, αλλά δεν θα ήθελα να πλατιάσω. Επιφυλάσσομαι όμως να δημοσιοποιήσω σχετικά κείμενα εν ευθέτω χρόνω.

Πάντως την αναλήθεια της διαβεβαίωσής σας ότι στην Σερβία «*Έχουμε πάρα πολλά προβλήματα, και δεν ασχολούμαστε με τα ζηλωτικά*» μπορούν όλοι να την αντιληφθούν αν παρακολουθήσουν την δημοσιευμένη με αγγλικούς υπότιτλους συνέντευξή σας «περί Θείας Λειτουργίας» στο εκκλησιαστικό κανάλι «*Λόγος*» της Επισκοπής Ζίτσας τον Οκτώβριο του 2008 (http://www.youtube.com/watch?v=u6f6wK8_mFM). Εκεί σε έναν σχεδόν αδιάκοπο, δίωρο μονόλογο καταφέρασθε εναντίον των «*αμαθών*» πιστών που τολμούν να δημιουργούν φασαρίες, διαμαρτυρόμενοι για τις λειτουργικές καινοτομίες που εισάγουν κάποιοι ιεράρχες.

β) Περί του Πατριάρχου Ειρηναίου

Σε σχέση με τις δηλώσεις σας για την εκλογή του νέου Πατριάρχη έχω να παρατηρήσω τα εξής: Αναφέρετε ότι κάποιοι δεν τον ψήφισαν. Και ότι ενώ περιμένατε την ενδεχόμενη εκδήλωση της ανθρώπινης αδυναμίας —να πέσουν δηλαδή αυτοί στη δυσμένειά του— αυτό δεν έγινε. Ωστόσο, όπως έδειξαν κατόπιν τα γεγονότα, φαίνεται ότι αυτό που δεν συνέβη σε άλλους, συνέβη (και συμβαίνει) στην περίπτωση του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου.

Προσωπικά προσεύχομαι και ελπίζω, ο Θεός που εμπιστεύθηκε τη Σερβική Εκκλησία στην ηγεμονία του Πατριάρχου Ειρηναίου να τον φωτίσει ώστε στο εγγύς μέλλον να άρει την αντικανονική απόφαση συνταξιοδότησης χωρίς κανονική αιτία και δίκη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ράσκακ και Πριζρένης κ. Αρτεμίου, να εγκύψει με πατρική στοργή στον Ορθόδοξο λαό και μοναχισμό του Κοσσόβου και να επανεξετάσει την δική μου υπόθεση με γνώμονα τους Ιερούς Κανόνες.

γ) Οι αναστηλώσεις των κατεστραμμένων εκκλησιών

Λέτε στη συνέντευξή σας: «*Κυρίως όμως η σύγκρουση του Αρτεμίου είναι με την Ιεραρχία και τη Σύνοδο*». Προσωπικά δεν πιστεύω ότι ο Επίσκοπος Αρτέμιος συγκρούσθηκε με ολόκληρη την Ιεραρχία. Όπως και να έχει το πράγμα όμως, η πέτρα του σκανδάλου ήταν οι αναστηλώσεις των κατεστραμμένων εκκλησιών της Επισκοπής Ράσκακ και Πριζρένης και ότι στο θέμα αυτό, από το 2004 και μετά, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος άλλαξε την κανονική και πάγια στάση της, και

παραθερώντας τον τοπικό Επίσκοπο, ανέλαβε η ίδια την ευθύνη, έναντι κυρίως των σχεδιασμών των Δυτικών Δυνάμεων που κατείχαν de facto το Κοσσυφοπέδιο.

Αναφέρεστε για το πώς έπρεπε να εκτελούνται τα έργα στην περιοχή του Κοσσόβου.

Είναι ένα τεράστιο θέμα και θα χρειαζόταν πολύς χρόνος και χώρος για μια περιγραφή, έστω και στοιχειώδη. Γράφτηκαν και δημοσιεύθηκαν πολλά κείμενα εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου (αναλύσεις, επιστολές, ανακοινώσεις, εμπειριστατωμένες μελέτες από ειδικούς κλπ.). Ήταν ζήτημα που είχε πολλές πτυχές: πολιτικές, εκκλησιαστικές, επιστημονικές (αρχιτεκτονικές-κατασκευαστικές), οικονομικές. Πιστεύω ότι ο Σεβασμιώτατος Αρτέμιος δικαιώθηκε και δικαιώνεται για όλες τις επιλογές του.

Η κύρια σύγκρουση έγινε με την Δύση (ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΗΠΑ), η οποία ενεργούσε ύπουλα εις βάρος των εθνικών σερβικών, πολιτικών, και εκκλησιαστικών συμφερόντων. Οι Δυτικοί δεν κατόρθωσαν να καταβάλουν το απτόητο αγωνιστικό σθένος του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου και γι' αυτό προσέφυγαν στην ΔΙΣ της Εκκλησίας της Σερβίας και μέσω αυτής προσπάθησαν να επιβάλουν στον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο τα σχέδιά τους. Επίσης κατάφεραν σε συνεργασία με τον βοηθό Επίσκοπο Θεοδόσιο και τον π. Σάββα Γιάνιτς από τη Μονή Ντέτσани να θέσουν σε εφαρμογή μέρος των σχεδίων τους.

Από την πλευρά του ο Σεβασμιώτατος είχε στενή και έξοχη συνεργασία με ειδικούς Σέρβους πανεπιστημιακούς καθηγητές, αρχιτέκτονες και νομικούς, οι οποίοι περίτρανα υποστηρίζουν ότι τα προτεινόμενα από τη Δύση σχέδια σχετικά με τις αναστηλώσεις είναι απαράδεκτα και επιζήμια.

δ) Το Επισκοπείο στην Πριζρένη

Λέτε: «όταν έγιναν οι ανανεώσεις όλων των βασικών κτιρίων και άλλων, ο Αρτέμιος δεν τα δεχόταν, όπως το Επισκοπικό Μέγαρο στη Πριζρένη...»

Σεβασμιώτατε, αφού είναι έτσι, γιατί δεν μετακομίσατε ούτε εσείς ούτε ο επόμενος Τοποτηρητής έως τώρα στην Πριζρένη, εδώ και 5 μήνες; Από τον Αρτέμιο απαιτούσατε να μετακομίσει από την Γκρατσάνιτσα στην Πριζρένη, όπου είναι η έδρα του Επισκόπου Ράσκας και Πριζρένης. Όμως από εκεί εκδιώχθηκε μαζί με όλους τους Σέρβους το 1999. Ο λαός, δηλαδή το ποιμνιό του, δεν γύρισε και δεν γυρίζει πίσω, διότι δεν υπάρχουν συνθήκες επιβίωσης για τους Σέρβους εκεί.

Από κανέναν άλλον εκτοπισμένο από εμπόλεμη ζώνη επίσκοπο όμως δεν ζητήσατε να γυρίσει πίσω στην έδρα του (όπως π.χ. από τους επισκόπους που έφυγαν από τις έδρες τους τον καιρό του πολέμου στη Βοσνία). Κι αυτό γιατί στην ουσία αναγνωρίζετε το αυτονόητο ότι η εκάστοτε έδρα του Επισκόπου είναι θέμα ποιμαντικό, και ο έχων την ποιμαντική ευθύνη κρίνει με τον καλύτερο τρόπο γιάτο πού θα εδρεύει και από πού θα δρα μέσα σε τέτοιες συνθήκες.

Για την ποιότητα των έργων που έλαβαν χώρα κατά την αναστήλωση του επισκοπικού μεγάρου εδώ δεν θα μιλήσουμε, πάντως είναι απαράδεκτα. Με τον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο είχαμε επισκεφθεί το Επισκοπείο μερικές φορές κατά την διάρκεια της ανακαίνισης, μαζί με ειδικούς, και συντάχθηκε μάλιστα από αυτούς μια έκθεση η οποία παρουσιάζει τα βασικότερα ελαττώματα. Μέσα σ' όλο αυτό το διάστημα συντάχθηκαν μάλιστα μερικές ακόμη εκθέσεις εκ μέρους των ειδικών.

Λέτε: «Ο Επίσκοπος Θεοδόσιος τα παρέδωσε όμως στη Σύνοδο».

Πώς δηλαδή τα παρέδωσε; Από ποιόν τα παρέλαβε, από ποιόν έλαβε την εντολή να τα αναστηλώσει ή να τα παραδώσει; Ποιός ενέκρινε την ποιότητα των έργων; Βάσει ποιών νόμων (της Πρίστινας ή του Βελιγραδίου); Το θέατρο με παράδοση/παραλαβή των «αναστηλωμένων» ναών δεν μπορώ να το περιγράψω εδώ. Και πάλι εδώ υπήρξε αντικανονική ανάμιξη Επισκόπων που δεν είχαν δικαιοδοσία να το κάνουν. Εκτός από φοβερές κανονικές παραβάσεις (38ος και 41ος Αποστολικοί Κανόνες), ήταν και ένας εθνικός εξευτελισμός. Για την τεχνική πλευρά και την ποιότητα των έργων ήδη έχουν μιλήσει οι ειδικοί.

ε) Το πογκρόμ του 2004

Όμως εδώ παρατηρείται το εξής περίεργο, Σεβασμιώτατε: Δεν αναφέρεστε καθόλου στο γεγονός ότι υπήρξε ένα πογκρόμ (=εθνοκάθαρση) εκ μέρους των Αλβανών εξτρεμιστών εναντίον των Σέρβων του Κοσσυφοπεδίου και των μνημείων του σερβισμού στο πολύ πρόσφατο παρελθόν (2004), το οποίο και δικαιολογεί την άρνηση του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου να συμμετάσχουν στην αναστήλωση των ναών οι ίδιοι οι καταστροφείς των ναών.

Επίσης λησμονείτε να αναφέρετε, Σεβασμιώτατε, ότι εσείς προσωπικά και αργότερα η Ιερά Σύνοδος συμβουλέψατε τον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο να μηνύσει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου τις 4 ευρωπαϊκές χώρες (Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Βρετανία), των οποίων δυνάμεις μετείχαν στην KFOR, διότι οι στρατιώτες τους, ενώ έπρεπε να προστατέψουν τα σερβικά ορθόδοξα μνημεία (ναούς και μοναστήρια) του Κοσσυφοπεδίου και τους εναπομείναντες Σέρβους από την μανία των UCKαδων, τα άφησαν προκλητικά να καταστρέφονται μπροστά στα μάτια τους.

Και τότε δικαίως και ευλόγως και εσείς, μαζί με τον Σεβασμιώτατο αρνιόσασταν να δοθούν χρήματα σε Αλβανούς και έτσι να μετάσχουν —τί ειρωνεία και τί ταπείνωση!— οι ίδιοι οι καταστροφείς των μνημείων στην αναστήλωσή τους, διότι κατόπιν τα μνημεία θα θεωρούνταν και δική τους «κοσοβαρική» κληρονομιά, πολιτιστική κληρονομιά ενός αρτισύστατου κράτους-προτεκτοράτου του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, που εκτός από εμπόριο λευκής σαρκός και ναρκωτικών θα είχε τώρα να επιδείξει και τα δικά του «κοσοβαρικά» μεσαιωνικά μνημεία. Ενός κράτους που αναζητεί νομιμοφανή λόγο ύπαρξης, πέρα από το δίκαιο των όπλων και του ΝΑΤΟ.

Έως τότε, σε αυτό το θέμα είσασαν σύμφωνος με τον Επίσκοπο Αρτέμιο. Ο κ. Αρτέμιος έμεινε πιστός στην απόφαση της Συνόδου και στον λαό του έως τέλους. Εσείς, όμως, αλλάξατε. Τι μεσολάβησε άραγε;

Άρα κατά βάση, από όσα αναφέρθηκαν δεν υπήρχε διαφωνία του Αρτεμίου με τη Σύνοδο. Η Σύνοδος ήταν αυτή που στη συνέχεια διαφοροποιήθηκε από την αρχική της θέση, επιλέγοντας πιο «συμβιβαστικές» με την μεταβαλλόμενη πολιτική κατάσταση λύσεις.

Λέτε βέβαια ότι: *«Η Ευρωπαϊκή Ένωση στα προγράμματα ήθελε δύο Σέρβους και δύο Αλβανούς, όπου στην επιτροπή αυτή η Σερβική Εκκλησία είχε το δικαίωμα του «βέτο», δηλαδή αν δεν συμφωνούμε σταματάμε και τότε δεν έρχονται και χρήματα.»* Όμως πόσες φορές χρησιμοποιήθηκε αυτό το «βέτο» και σε ποιές περιπτώσεις; Δυστυχώς, δεν υπήρξε ούτε μία περίπτωση. Διότι ένα τέτοιο «βέτο» είναι ψευδεπίγραφο. Βέτο διαθέτει κάποιος, όταν συναποφασίζει κάτι με κάποιους άλλους **επί ίσοις όροις**. Αυτό δεν υπήρχε εδώ, όπου τα χρήματα τα έβαζε η ΕΕ με τους δικούς της όρους και προϋποθέσεις.

στ) Ο Επίσκοπος Θεοδόσιος

Όσο για τον επίσκοπο Λίπλιαν κ. Θεοδόσιο, έχω να πω τα εξής: Ο Επίσκοπος Θεοδόσιος είναι πνευματικός αδελφός μου, έχουμε τον ίδιο πνευματικό πατέρα, τον Επίσκοπο Αρτέμιο. Και μέχρι την ανάδειξή του σε βοηθό επίσκοπο, συνέπλεε και συμφωνούσε απολύτως με τη γραμμή και την τάξη του Γέροντός του, Επισκόπου Αρτεμίου.

Στη συνέχεια, παρασυρόμενος από ανθρώπινες αδυναμίες, διαφοροποιήθηκε και ενεργώντας αντικανονικά προς τα κυριαρχικά δικαιώματα (18ος της Δ' Οικουμενικής, 31ος Αποστολικός Κανών) του Επισκόπου Αρτεμίου προέβη σε πρόχειρες αναστηλώσεις κάποιων μνημείων και κτιρίων υπό τους όρους των Δυτικών Δυνάμεων και χωρίς την άδεια του κυριάρχου επισκόπου, όπως προβλέπεται από τους Ιερούς Κανόνες.

ζ) Περί οικονομικών ατασθαλιών

Επανερχόμενος, Σεβασμιώτατε, στο σκεπτικό σας περί οικονομικών ατασθαλιών, αναφερόσαστε σε μια Επιτροπή του 2006, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι της Ιεραρχίας και εσείς

προσωπικά. Εδώ έχω να κάνω τις εξής παρατηρήσεις. Πρώτον, μιλάτε γενικά και αόριστα περί πολλών ατασθαλιών, χωρίς να κατονομάζετε ούτε μία, ενώ από την άλλη αποσιωπάτε το γεγονός ότι **κάθε χρόνο η Μητρόπολη Ράσκακ και Πριζρένης έστελνε εμπειριστατωμένο απολογισμό και προϋπολογισμό στο Πατριαρχείο, τα οποία και τύχαιναν της εγκρίσεως των αρμοδίων υπηρεσιών του.**

Επίσης, Σεβασμιώτατε, είπατε, χωρίς πάλι να το τεκμηριώνετε, ότι: *«υπάρχουν πάρα πολλά χρήματα που φεύγουν από τον λαό του Κοσσόβου. Διότι ο,τι δίνει ο καθένας, το δίνει για το λαό του Κοσσόβου και όχι για ιδιωτικές επιχειρήσεις».*

Όμως χάριν της αληθείας σας λέγω: Επειδή ο σερβικός νόμος δεν επέτρεπε στην Επαρχία Ράσκακ να συστήσει δική της τεχνική υπηρεσία (όπως αντίθετα συμβαίνει στην Ελλάδα), ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τη σύσταση ιδιωτικής τεχνικής εταιρείας, της «Rade Neimar», και στη στελέχωσή της με πρόσωπα ευυπόληπτα και έντιμα, σερβικής εθνικότητας και Ορθόδοξου θρησκευάτος, ώστε αυτή να αναλαμβάνει την εκτέλεση των έργων αναστήλωσης της Επαρχίας, ακριβώς για να μη φεύγουν τα χρήματα μέσα από το Κόσοβο, αλλά να παραμένουν στους Σέρβους του Κοσσουφοπεδίου που θα απασχολούνταν από αυτήν.

Και βέβαια ο Suboticki, ο πρόεδρος της εταιρείας, δεν είναι κουμπάρος μου. Η μόνη μας σχέση είναι ότι ο αδελφός μου Βλαδίμηρος βάπτισε τον Suboticki και την οικογένειά του. Είναι πρόσωπο γνωστό στον Σεβασμιώτατο, αξιόπιστο και καθ' όλα έντιμο.

Τέλος, για να καταλάβει και κάθε καλόπιστος αναγνώστης ότι καμμία κατηγορία για οικονομικές ατασθαλίες δεν ευσταθεί εναντίον του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου και των συνεργατών του, θα καταδείξω στο δεύτερο μέρος αυτής της απάντησης με αδιάσειστα στοιχεία και επιχειρήματα τις διάφορες πτυχές αυτού του θέματος.

η) Τα διαδραματισθέντα στην ΔΙΣ της 5-2-2010

Παρακάτω λέτε: *"Σκεφτείτε τον κάλεσε η Ιερά Σύνοδος να έρθει στο Πατριαρχείο, και ήρθε ψεύτικα στους διαδρόμους για να βρει μόνο τον Πατριάρχη. Όμως ο Πατριάρχης του είπε: «Δέσποτα μου, έλα στη Σύνοδο στις 11:00 που θα συνεδριάζουμε». Αυτός τελικά δεν ήρθε! Μετά διέδιδε δεξιά και αριστερά, ότι δεν με θέλανε.*

Εν πάση περιπτώσει στις 11 Φεβρουαρίου, βγήκε τελεσίδικη απόφαση να τεθεί σε διαθεσιμότητα διότι δεν δεχόταν τρεις αλληπάλληλες επιτροπές. Και σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες, όταν ένας επίσκοπος αρνείται να υπακούσει στην ιεραρχία και να δεχθεί επιτροπές οι οποίες είναι σταλμένες από την Ιεραρχία, υπόκειται σε καθαίρεση."

Αυτά δεν ανταποκρίνονται στα γεγονότα και αν δεν είναι διαστρέβλωσή τους είναι τουλάχιστον αφελή. Δεν κάλεσε τον Αρτέμιο η Διαρκής Ιερά Σύνοδος (ΔΙΣ), αλλά ο Πατριάρχης Ειρηναίος τηλεφωνικώς την 4-2-2010 το απόγευμα και του είπε: *«Εάν μπορείτε, Σεβασμιώτατε, να έρθετε αύριο [5-2-2010] στο Βελιγράδι, να ιδωθούμε».*

Δεν του είπε *«πρέπει να έρθετε»*, η *«σας περιμένουμε»* η *«αύριο συνεδριάζει η ΔΙΣ»* ή κάτι τέτοιο, αλλά *«εάν μπορείτε»*. Αυτό είχε σαφώς την έννοια του *«Εάν πάλι δεν μπορείτε, εντάξει»*.

Ο Πατριάρχης δεν μνήμονευσε την συνεδρίαση της ΔΙΣ καθόλου. Όσον αφορά την ορθή οδό πρόσκλησης του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου στην ΔΙΣ, η οποία ήταν η γραπτή πρόσκληση, ούτε

λόγος να γίνεται. Ο Σεβασμιώτατος ήρθε στο Βελιγράδι στις 5-2-2010 και επισκέφτηκε τον Πατριάρχη κατά τις 10 π.μ. και μιλήσανε σχεδόν μισή ώρα.

Και πάλι εκείνος δεν του γνωστοποίησε την συνεδρίαση της ΔΙΣ ούτε του ανέφερε ότι πρέπει να έρθει. Κατόπιν όμως, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, τον καλέσανε τηλεφωνικώς οργισμένοι, κατηγορώντας και απειλώντας τον να εμφανισθεί άμεσα ενώπιόν τους...

Ο Σεβασμιώτατος Αρτέμιος έγραψε την ίδια μέρα μια δήλωση, όπου περιέγραψε όλα τα σχετικά συμβάντα και την έστειλε στον Πατριάρχη με φαξ. Ο Πατριάρχης, όμως, δεν του απάντησε ούτε γραπτώς ούτε προφορικώς, για να αναιρέσει τα γραφόμενα στη δήλωση.

Τα λόγια που εσείς, Σεβασμιώτατε, βάζετε στο στόμα του Πατριάρχη δεν ειπώθηκαν ποτέ...

θ) Μία επιτροπή και όχι τρεις - Απομάκρυνση Αρτεμίου

Καταρχήν δεν υπήρξαν τρεις επιτροπές. Μόνον μία συστάθηκε από τον Μητροπολίτη Αμφιλόχιο, τον Επίσκοπο Ερζεγοβίνης Γρηγόριο, τους ιερείς Ράντιβογιε Πάνιτς, Βλάνταν Σίμιτς και Μίροσλαβ Τσολάκοβιτς και ήρθε την Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2010 στο Κόσοβο. Το ίδιο απόγευμα (!) αναχώρησε για το Βελιγράδι και την επομένη μέρα το πρωί (!) τα ίδια πρόσωπα κατέληξαν σε πόρισμα (!).

Με βάση το πόρισμα αυτό η πενταμελής ΔΙΣ (στην οποία πάλι συμμετείχαν οι Επίσκοποι Αμφιλόχιος και Γρηγόριος) το ίδιο πρωί (11-2-2010) έβγαλε ήδη την απόφαση της προσωρινής απομάκρυνσης του Αρτεμίου, χωρίς να τον καλέσει να συμμετάσχει σε αυτήν, για να δώσει εξηγήσεις.

Αυτή η απόφαση γνωστοποιήθηκε στον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο δύο μέρες αργότερα, κατά τη συνεδρίαση της ΔΙΣ στις 13-2-2010 στο Βελιγράδι, στην οποία και αυτός εκλήθη.

Και πριν ολοκληρωθεί η συνεδρίαση της ΔΙΣ, εσείς, Σεβασμιώτατε Αθανάσιε, ήδη βρισκόσασταν στην Γκρατσάνιτσα με ελικόπτερο, και φθάσατε προτού επιστρέψει σ' αυτήν ο Σεβασμιώτατος Αρτέμιος. Γιατί άραγε, τί φοβόσασταν; Τί θέλατε να προλάβετε;

ι) «15 φάκελοι, από ένα κιλό ο καθένας»

Δυστυχώς και στη φράση: «*βρήκαμε 15 φακέλους από ένα κιλό ο καθένας*» υπάρχει ένα λογικό κενό που δημιουργεί στον καθένα ένα εύλογο ερώτημα: Καταρχήν μιλάτε προφανώς για φακέλους με στοιχεία για αξιόποινες πράξεις. Ποιός συνέλεγε τα στοιχεία αυτά, ώστε να τα βρείτε εσείς έτοιμα την ημέρα που ήρθατε για έλεγχο; Εκτός αν υπονοείτε ότι ο ίδιος ο Επίσκοπος Αρτέμιος φρόντιζε να φακελώνει τον εαυτό του με όλα εκείνα τα στοιχεία που επιβάρυναν τον ίδιο και τους συνεργάτες του.

ια) Περί μοναστηριών και σπιτιών του Αρτεμίου

Λέτε: «*Ο Αρτέμιος έκανε και άλλες παραβάσεις, ίδρυσε δύο μοναστήρια εκτός της Μητροπόλεως του. Απέκτησε και δύο σπίτια στο Βελιγράδι και ένα τρίτο σε άλλη Μητρόπολη! Και ερωτώ με τι χρήματα τα απέκτησε;*»

Όσο για την ίδρυση των δύο μοναστηριών, αυτά έγιναν με την επιθυμία, την κανονική άδεια και συγκατάθεση του οικείου Μητροπολίτου Νις και νυν Πατριάρχου Ειρηναίου, που επιβεβαιώνεται από την σχετική αλληλογραφία μεταξύ των δύο Επισκόπων.

Το ένα σπίτι στο Βελιγράδι ήταν δωρεά τρίτου προσώπου στη Μητρόπολη Ράσκας και Πριζρένης ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΟ.

Το άλλο σπίτι στο Βελιγράδι αγοράστηκε για τον Σεβασμιώτατο, εκείνος όμως το παραχώρησε σε πολύτεκνη (12μελή) οικογένεια Σέρβων προσφύγων από το Κοσσυφοπέδιο, οι οποίοι και συνεχίζουν να διαμένουν σε αυτό.

Το τρίτο σπίτι στην άλλη Μητρόπολη ήταν δωρεά από τρίτο πρόσωπο προς την Μητρόπολη Ράσκας και Πριζρένης ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΟ.

Για όλα τα παραπάνω υπάρχουν σχετικά αποδεικτικά έγγραφα στη Μητρόπολη Ράσκας και Πριζρένης.

ιβ) Η αρμοδιότητα για την οικονομική διαχείριση

Στη συνέχεια λέτε ότι τα οικονομικά μιας Μητροπόλεως δεν είναι στην κανονική δικαιοδοσία του Μητροπολίτου, αλλά και εδώ σφάλλετε.

Λέτε: *«Κάθε τόσο έδινε συνεντεύξεις και έλεγε: «Μην ανακατεύετε στη Μητρόπολη μου, καταπατάτε τα κανονικά μου δικαιώματα». Ναι αδελφέ Αρτέμιε, αλλά όταν πρόκειται για οικονομικά θέματα, τότε η αρμοδιότητα σου δεν είναι κανονική.»*

Οι Ιεροί Κανόνες ορίζουν ότι κάθε Επίσκοπος είναι ο αποκλειστικός αρμόδιος για την διαχείριση των οικονομικών της Επισκοπής του. Άλλωστε, αυτός (ο Επίσκοπος) στον οποίο ο Θεός εμπιστεύθηκε ατιμητες ψυχές, που κάθε μια είναι πολυτιμότερη από όλον τον κόσμο, δεν μπορεί να διαχειρίζεται και τα κατώτερης πνευματικής αξίας χρήματα και άλλα περιουσιακά στοιχεία της Επαρχίας του προς το πνευματικό συμφέρον του ποιμνίου του; (38ος και 41ος Αποστολικοί Κανόνες)

ιγ) Οι σερβικές εκκλησιαστικές Επαρχίες είναι και αυτές νομικά πρόσωπα

Λέτε: *«Διότι τα κτίρια, τα κτήματα, οι ναοί ανήκουν στο Πατριαρχείο, δεν είναι ιδιοκτησία του Επισκόπου, ούτε καν της Επισκοπής. Διότι το νομικό πρόσωπο είναι το Πατριαρχείο.»*

Αυτό είναι αναληθές, διότι όπως είπαμε, από ιεροκανονική άποψη ισχύουν οι προαναφερθέντες Ιεροί Κανόνες (38ος και 41ος), ενώ από την πλευρά της σερβικής πολιτικής νομοθεσίας, εκτός του Πατριαρχείου, και κάθε εκκλησιαστική Επαρχία είναι νομικό πρόσωπο, όπως ορίζεται στο 5ο άρθρο του Καταστατικού Χάρτη της ΣΟΕ. Τα κτίρια, τα κτήματα, οι ναοί ανήκουν στην Επισκοπή· άλλωστε και στα βιβλία της Εφορίας έτσι αναφέρονται.

ιδ) Οι δωρεές για το Κοσσυφοπέδιο

Επειδή ένεκα του ήθους και του πνευματικού του αναστήματος ο Σεβ. Αρτέμιος έχαιρε και χαίρει της απολύτου εμπιστοσύνης των απανταχού Σέρβων και άλλων ομοδόξων ευεργετών, οι περισσότεροι εξ αυτών εμπιστεύονταν τις δωρεές τους στον ίδιο τον Σεβασμιώτατο. Ο Σεβασμιώτατος όμως με πλήρη διαφάνεια τοποθετούσε τα χρήματα στο ταμείο της Επισκοπής, στέλνοντας ευχαριστήριες επιστολές στους δωρητές.

Στη συνέχεια με πλήρη διαφάνεια ο Σεβασμιώτατος (και μόνον αυτός, σύμφωνα με την κατάθεση του ταμιά της Επαρχίας Ράσκας) έδινε εντολές πληρωμών είτε για την ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων μνημείων είτε για την ενίσχυση των Σέρβων του Κοσόβου είτε για τα συσσίτια κλπ.

Και βέβαια, προκειμένου να μη αιωρείται συνεχώς η υποψία *«ενώπιον του Σερβικού λαού του Κοσσυφοπεδίου»*, ότι υπήρξε παράνομος πλουτισμός είτε από τον Σεβασμιώτατο είτε από εμένα, γιατί δεν δημοσιεύετε τα οποιαδήποτε στοιχεία έχετε που τον αποδεικνύουν;

Όμως για τις δημόσιες κατηγορίες σας σε βάρος μου, Σεβασμιώτατε, θα απαντήσω στο δεύτερο μέρος αυτής της επιστολής.

ιε) Αναλήθειες περί Αρτεμίου — Γιατί τον φοβάστε;

Λέτε, Σεβασμιώτατε, ότι: *«Ο Αρτέμιος τώρα βρίσκεται στο Κόσοβο, διότι η Ιεραρχία δεν θέλει να φύγει από την περιοχή του, γιατί αν δεν είναι εκεί θα κάνει πολλά πίσω από την πλάτη μας.»*

Πρέπει όμως να γνωρίζετε ότι την ημέρα που εσείς δίνατε την συνέντευξη στον κ. Πολυγένη ο κ. Αρτέμιος είχε ήδη συσκευάσει τα προσωπικά του αντικείμενα και τα βιβλία του από την

Γκρατσάνιτσα, είχε αποχαιρετήσει με σύντομο πνευματικό λόγο τους πιστούς που μαζεύτηκαν γι' αυτόν και είχε αναχωρήσει οριστικά από το Κόσοβο και τα Μετόχια σύμφωνα με την απόφαση της Ιεραρχίας.

Όπως αναμφίβολα γνωρίζετε, η Ιεραρχία, στην οποία συμμετείχατε, δια του υπ' αρ. 72/179/5-5-2010 εγγράφου της ουσιαστικά εξορίζει μια για πάντα τον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο από την Επαρχία Ράσκακ και Πριζρένης. Και τούτο εντελώς αντικανονικά (βλ. 87ος της εν Καρθαγένη και 16ος της Πρωτοδευτέρας).

Άλλωστε παρακάτω οριοθετείτε και τον τόπο της εξορίας του: *«θα μένει σε ένα μοναστήρι, μεταξύ Καρλοβικίου και Μιτροβίτσα, είναι βόρεια από το Βελιγράδι.»*

Επίσης οι παραπάνω δηλώσεις σας αποκαλύπτουν, Σεβασμιώτατε, ότι το πρόβλημα για σας και για όσους συμμερίζονται τις απόψεις σας ήταν ο ίδιος ο Αρτέμιος και το πλούσιο ποιμαντικό του έργο και όχι οι δήθεν οικονομικές ατασθαλίες που του καταλογίζετε.

Γιατί ποιά θα μπορούσαν να είναι τα *«πολλά πίσω από την πλάτη μας»* που θα μπορούσε να κάνει ένας επίσκοπος στερημένος των διοικητικών καθηκόντων και της οικονομικής διαχείρισης της Επισκοπής του, παρά μόνο το πνευματικό έργο της διαποίμανσης των χιλιάδων ψυχών που προσέτρεχαν και προστρέχουν σ' αυτόν;

Και βέβαια, Σεβασμιώτατε, όλα αυτά δεν τα επιθυμείτε, επειδή ο Αρτέμιος είναι ένας μιμητής του μεγάλου Αρχιερέως Χριστού, ο οποίος θυσιάζει και θα συνεχίσει να θυσιάζει «την ψυχήν του υπέρ των προβάτων» του, ως πνευματικός πατέρας πολλών λαϊκών, κληρικών και μοναχών.

Η αποστολική του αυτή δράση έχει επιφέρει μία νέα **φιλοκαλική αναγέννηση** στην Πατρίδα μας αναδεικνύοντας τη σημασία του Γέροντα και του Πνευματικού στη ζωή του Ορθόδοξου Χριστιανού, σύμφωνα με την Ορθόδοξη Πατερική Παράδοση των μεγάλων Πατέρων της Ορθοδοξίας, του Μεγάλου Βασιλείου, του αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, του αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, των συγχρόνων αγίων Γερόντων της εποχής μας και φυσικά του Αγίου Γέροντός του Ιουστίνου Πόποβιτς.

Μόνο θλίψη, αλλά και ερωτηματικά για τις δικές σας ποιμαντικές θέσεις, προκαλούν τα λόγια σας περί ανευθυνότητας και απεισκευσίας του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου, όταν ουσιαστικά τον εγκαλείτε ότι, ακολουθώντας πιστά την πνευματική παράδοση των Αγίων, στάθηκε αληθινός πατέρας, ποιμένας και άριστος πνευματικός του ποιμνίου που του ενεπιστεύθη ο Κύριος.

ιστ) Τα (δήθεν) προνόμια του Αρτεμίου

Επιπλέον λέτε : *«Ο Αρτέμιος πήρε τέσσερεις οι οποίοι θα πληρώνονται, θα έχει το αυτοκίνητο του ...»*

Όμως και αυτά δεν αληθεύουν. Δεν υπάρχει σχετική απόφαση της Ιεράς Συνόδου που να δίνει τέτοια προνόμια στον Σεβασμιώτατο Αρτέμιο. Ακόμη και για το θέμα της δικής του σύνταξης τον παρέπεμψαν στο κράτος. Πόσο μάλλον για τη μισθοδοσία των τεσσάρων ακολούθων (*«διάκος, ιερέας, οδηγός και μάγειρας»*)...

ιζ) Το θέμα της ψηφοφορίας και η απόφαση της Ιεραρχίας

Λέτε: *«Δυστυχώς ο Αρτέμιος, βγαίνει πάλι με δηλώσεις και λέει, ότι τον κρίναμε χωρίς δικαστήριο και με καταδικάσανε χωρίς αποδείξεις. Στην Ιεραρχία δεν σας το κρύβω τέθηκε και θέμα καθαιρέσεως, όμως οι Αρχιερείς είπαν ότι δεν κάνει να ντροπιαστούμε ενώπιον του Σερβικού λαού του Κοσσυφοπεδίου, ένας φτωχός λαός ο οποίος περίμεναν βοήθεια και τα έτρωγαν οι άλλοι γύρω από τον Αρτέμιο.»*

Μια πρώτη παρατήρηση στα παραπάνω αφορά την αντικανονικότητα της αποφάσεως της Συνόδου, που παραβιάζοντας τους Ιερούς Κανόνες (87ος της εν Καρθαγένη και 16ος της

Πρωτοδευτέρας) —οι οποίοι σίγουρα είναι σοφώτεροι ημών—, απομάκρυνε τον Επίσκοπο Αρτέμιο **χωρίς δικαστήριο**, τόσο προσωρινώς στις 13-2-2010 όσο και οριστικώς στις 2-5-2010.

Οι Ιεροί Κανόνες σαφώς ορίζουν ότι ο Επίσκοπος που κατηγορείται πρέπει να δικάζεται από 12μελεις —τουλάχιστον— επισκοπικό δικαστήριο, σε πρώτο και δεύτερο βαθμό (με διαφορετική σύνθεση κάθε φορά), και στη συνέχεια, εάν αποδειχθεί ένοχος, να καθαιρείται και έτσι να απομακρύνεται φυσικώ τω τρόπω από την Επισκοπή του (12ος της εν Καρθαγένη).

Διότι πουθενά στους Ιερούς Κανόνες δεν υπάρχουν τέτοιου είδους λύσεις, όπως συνταξιοδότηση, απομάκρυνση με διατήρηση του τίτλου του Επισκόπου («πρώην»). Οι Ιεροί Κανόνες λένε ρητώς: αν ο Επίσκοπος είναι άξιος να φέρει το όνομα του Επισκόπου, τότε να επισκοπεύει στην Επισκοπή του. Εάν είναι ανάξιος, τότε πρέπει να καθαιρείται (βλέπε Κυρίλλου Αλεξανδρείας Α', Β' & Γ' Κανόνες).

Αλλά και η αιτιολογία που επικαλείσθε της άρνησης να προβεί η Ιερά Σύνοδος σε δικαστήριο για την διαλεύκανση της υπόθεσης της Επαρχίας Ράσκακ & Πριζρένης μόνο θλίψη και πόνο δημιουργεί, για την έντεχνη αποσιώπηση της αλήθειας.

Όχι, Σεβασμιώτατε, δεν *«κλείσατε το θέμα χωρίς δίκη, για να μην ντροπιαστείτε»*. Διότι εσείς ο ίδιος προκαλέσατε τη δημοσίευση του κατηγορητηρίου που απαγγέλθηκε στην τελευταία Ιεραρχία της ΣΟΕ εναντίον του Αρτεμίου στη σερβική εφημερίδα «Press», όπως η ίδια ισχυρίζεται.

Αυτό έγινε αφορμή διάφορα ιστολόγια να το αναρτήσουν στο διαδίκτυο (όπως τα ελληνικά www.amethystosbooks.blogspot.com & www.nikorous.blogspot.com)!

Κατά τα άλλα δεν θέλατε να ντροπιαστούν οι Αρχιερείς *«ενώπιον του Σερβικού λαού του Κοσσυφοπέδιου»!* Είναι προφανές ότι μάλλον δεν θελήσατε να ακουστεί σε μία κανονική εκκλησιαστική δίκη η φωνή του κατηγορουμένου συνεπισκόπου σας Αρτεμίου, διότι τότε *«θα έβγαιναν στην επιφάνεια πάρα πολλά»...*

Επίσης κάτι ακόμη πολύ σημαντικό για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας:

ΔΕΝ ΤΕΘΗΚΕ ΘΕΜΑ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ για τον Αρτέμιο. Η ψηφοφορία διεξήχθη με τις εξής δύο εναλλακτικές προτάσεις:

α) Να μείνει στον θρόνο του ο Αρτέμιος — β) Να συνταξιοδοτηθεί

Και όχι: α) Να καθαιρεθεί — β) Να συνταξιοδοτηθεί.

Στην πρώτη περίπτωση φαίνεται ότι η πλειοψηφία τιμώρησε τον Σεβασμιώτατο —πράγμα δυσάρεστο στον λαό. Στη δεύτερη φαίνεται ότι τον λυπήθηκαν —πράγμα πιο εύπεπτο από «τον όχλον τούτον τον μη γινώσκοντα τον νόμον».

Ωστόσο στη συνέχεια με τη φράση: *«Κοιτάξτε αν τον δικάσουμε θα βγούνε στην επιφάνεια πάρα πολλά! Του ζητήσαμε να παραιτηθεί και δεν ήθελε, και αναγκαστήκαμε να το κάνουμε εμείς.»* δεν μας αποκαλύπτете εις βάρος ποίου θα ήταν αυτά τα πολλά που θα έβγαιναν στην επιφάνεια και από ποιούς αναγκαστήκατε να προβείτε στην συνταξιοδότηση του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου. Μας δημιουργήσατε πολλά ερωτηματικά, που σίγουρα θέλουν τις απαντήσεις τους.

ιη) Ο Μοναχισμός στο Κοσσυφοπέδιο

Τώρα θα μου επιτρέψετε να κάνω και μία γενική τοποθέτηση για την υπόθεση του Σεβασμιωτάτου Αρτεμίου.

Ο Σεβασμιώτατος ήταν και παραμένει λαοφιλής και λαοπρόβλητος. Το μαρτυρεί πλήθος γεγονότων. Ο λαός του Κοσόβου, εδώ και χρόνια, από τη στιγμή που ξεκίνησε ο διωγμός κατά του Σεβασμιωτάτου, στέκεται δίπλα του αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό του τον πραγματικό πατέρα και ποιμένα που ο Θεός τους χάρισε σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια.

Για όσους δεν ζουν από κοντά το δράμα του Κοσόβου, είναι πολύ διαφωτιστικά τα βίντεο που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο και δείχνουν απλούς ανθρώπους με δάκρυα στα μάτια να συμπαραστέκονται και να στηρίζουν παντοιοτρόπως τον Σεβασμιώτατο σε αυτές τις δύσκολες στιγμές.

Όμως αυτό που κυρίως δείχνει ότι ο Σεβασμιώτατος Αρτέμιος καθιερώθηκε στη συνείδηση της Εκκλησίας ως πρότυπο αληθινού ποιμένα είναι ο αντίκτυπος που έχουν όλα τα παραπάνω στη ζωή των μοναχών του Κοσόβου. Οι μοναχοί, Σεβασμιώτατε, μαρτυρούν με την ζωή και την αυταπάρνησή τους για την Αλήθεια του Ευαγγελίου.

Γι' αυτό και ανέκαθεν σε εποχές αιρέσεων (όπως π.χ. κατά την περίοδο της εικονομαχίας) ο πιστός λαός τους εμπιστευόταν περισσότερο. Η συνείδησή τους αποτελούσε και την βαθύτερη συνείδηση της Εκκλησίας.

Αυτήν τη στιγμή όμως πάνω από τους μισούς μοναχούς και μοναχές του Κοσόβου έχουν εγκαταλείψει τα Μοναστήρια τους υπό καθεστώς διωγμού, επειδή ακριβώς δεν αποδέχονται την άδικη και αντικανονική απόφαση της Συνόδου για την απομάκρυνση του Αρτεμίου, την επιβολή των δύο Τοποτηρητών και την επιβολή όσων άλλων δεινών διστάζουν ότι θα επακολουθήσουν...

Τόσο κατορθώσατε να πλήξετε την συνείδηση όλων αυτών των ευαίσθητων ψυχών, ώστε να φθάσουν να θεωρήσουν καλύτερο να εγκαταλείψουν το Μοναστήρι τους —υπό την απειλή μάλιστα σοβαρωτάτων ποινών—, παρά να απαρνηθούν τον αληθινό Ποιμένα τους, συμμορφούμενοι με τις άδικες αποφάσεις εναντίον του.

Έτσι με τη θυσιαστική τους αυτή πράξη, περισώζουν το σπουδαιότερο: την τήρηση της αλήθειας και της κανονικής παράδοσης μέσα στην Εκκλησία.

Όσο για τους υπολοίπους μοναχούς που δεν έχουν ακόμη αναχωρήσει, αυτό δεν σημαίνει ότι συνευδοκούν και αποδέχονται τις αντικανονικές αποφάσεις της Ιεραρχίας, αλλά ότι προς το παρόν παραμένουν καταπιεζόμενοι υπό το καθεστώς των απειλών και διώξεων.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είπε στους Μαθητές του. «Ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσιν» (Ιωάν. ιε' 20). Αυτό πιστεύω ταπεινά ότι βιώνουν σήμερα ο Αρτέμιος και οι μοναχοί του, όπως το εβίωσε και ο Άγιος Ιουστίνος του Τσέλιε «συν πάσι τοις Αγίοις».

Με σεβασμό στην αρχιερωσύνη σας

π. Συμεών Βιλόβσκι

25-6-2010